

D ů v o d y:

Správné odůvodnění v odpor vzatého usnesení, k němuž se poukazuje, není rekursními vývody nikterak vyvráceno. Otázka, zda žalobce jest členem okresní nemocenské pokladny a zda rozhodčí soud byl po této stránce vázán výrokem dozorčího úřadu, jest otázkou věcného řešení případu. Přezkoumávati správnost nálezu rozhodčího soudu ani v tomto, ani v jiném směru není řádným soudům dovoleno. Jim rovněž nepřísluší, by zjednávaly nápravu proti případným pochybením soudu rozhodčího. Zda-li a v jaké míře lze snad domáhati se nápravy na úřadě dozorčím, zde rozebírati nelze a netřeba.

Čís. 673.

Ujednáno-li, že prodatel, pokud by nestačily kupitelovy pytle, dodá zboží ve svých pytlech, nejsou tyto pytle předmětem smlouvy dodací. Fakturoval-li prodatel tyto pytle, ač jich nedodal, nemá kupitel nároku na dodání pytlů, nýbrž jen na vrácení toho, oč za ně na fakturovaném penízi více byl zaplatil.

(Rozh. ze dne 21. září 1920, Rv I 344/20.)

Žalovaná firma dodávala ze své továrny žalující firmě ve větším množství sodu, při čemž použito bylo obyčejně pytlů kupitelových. Při jedné dodávce sdělila továrna žalované firmě, že v továrně není dostatek pytlů kupitelových, načež se prodatel nabídl kupiteli, že mu dodá své pytle, pokud by zásoba pytlů kupitelových nestačila a to po 3 K 50 h za kus. Dle výpočtu továrny nedostávalo se 267 pytlů, pročež prodatel peněz za tyto pytle pojal do účtu a kupitel mu celý účet včetně této položky zaplatil. Později se však vysvětlilo, že dodávka stala se vlastně v pytlech kupitelových, načež prodatel zaslal kupiteli příslušnou částku, o níž bylo mu více zapláceno, kupitel jí však nepřijal, nýbrž domáhal se plnění 267 pytlů. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. D ů v o d y: Žalovaná firma zavázala se přenechati žalobci své pytle pro případ, že by zásoba jeho pytlů k zásilce sody nestačila. Pytlů žalované firmy nebylo však k zásilce použito a nebylo toho též zapotřebí, ježto žalobce měl sám dosti pytlů na skladě. Není zde tudíž podmínky, za které by byla žalovaná firma povinna žalobci pytle přenechati a proto žalobce nemůže pytle ty od žalované firmy žádati (§ 901 obč. zák.). Okolnost, že žalovaná firma pytle žalobci účtovala a po případě pytle ty ve svých knihách žalobci připsala, jest úplně nerozhodnou. O d v o l a c í s o u d rozsudek potvrdil v podstatě z týchž d ů v o d ů, k nimž dodal: Ze zjištěných skutečností následuje, že k provedení zásilky, o níž se jednalo, bylo použito pytlů žalobcových, že tudíž fakturování těchto pytlů žalovanou stranou žalobci stalo se v předpokladu, se skutečným stavem nesouhlasícím, a nelze proto skutečnosti fakturování oněch pytlů přiznati právotvorné moci v tom směru, že by tím úmluva, mezi stranami podmíněčně učiněná, byla se stala smlouvou hotovou. Náhledu žalobce, že on podáním žaloby koupil schválil, zajisté přisvědčiti nelze již proto, že v době podání žaloby již mu dobře znám byl celý stav věci, zejména, že

jemu pytle, jichž vydání se domáhá, jen vzhledem k nesprávným předpokladům byly účtovány, a že tudíž vlastně k hotové úmluvě mezi ním a žalovanou stranou o přenechání pytlů nedošlo. Omylu v tom směru nastalého žalovaná zajisté dovolávati se může, a není tomu na závadu, že činí tak teprve po vyúčtování, ježto teprve tím na jevo vyšlo, že žalovaná omylem 267 pytlů žalujícímu zaúčtovala, a teprve tímto okamžikem bylo možno žalované z tohoto omylu další důsledky vyvoditi. Nesrovnávalo by se zajisté se zásadou poctivosti a víry v obchodních stycích, kdyby žalobce přes tento zcela zřejmý omyl chtěl se domáhati splnění úmluvy, která nikdy hotovou se nestala.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolání uplatňuje proti rozsudku odvolacího soudu toliko nesprávné právní posouzení věci a navrhuje změnu rozsudku v ten rozum, že uznává se právem dle žádosti žalobní. Lze proto zabývatí se jen otázkou, zda návrh dovolací jest vývody ku dovolacímu důvodu § 503 čís. 4 c. ř. s. opodstatněn čili nic. Dovolací soud vývody ty neuznává za způsobilé, by odůvodnily žádanou změnu napadeného rozsudku vzatého v odpor, třeba že nelze ve všem všudy přistoupiti k důvodům stolic nižších. Jest sice správné, že dle právního názoru soudu odvolacího a soudu procesního mezi spornými stranami nedošlo vůbec k hotové smlouvě kupní ohledně 267 pytlů, jichž vydání se žalobce na žalované straně domáhá. Z faktur předložených žalobcem vyplývá, že předmětem kupní smlouvy nebyly pytle strany žalované, nýbrž soda balená v pytlech, které pytle strana žalovaná, pokud je dodala z vlastních zásob, účtovala žalujícímu po 3 K 50 h; z obsahu předložených dopisů nelze seznati, že žalovaná strana má žalobci také dodati koupené pytle bez sody. Zjistily-li nižší stolice, že žalobci oněch 267 pytlů bylo dodáno ze žalobcovy zásoby v továrně, nemá žalobce, jak mylně se domnívá, nároku na opětné a samostatné dodání 267 pytlů, za něž již v roce 1916 zaplatil 934 K 50 h (po 3 K 50 h), nýbrž jedině nárok na vrácení toho peníze podle § 1431 obč. zák., který žalovaná strana bez právního důvodu drží; z uzávěrky na dodání sody v pytlech však žalobce nemá nároku, když koupená soda v pytlech žalobci skutečně byla dodána. Proto jest lhostejno, že žalovaná měla vlastní pytle dodati jen za jistých podmínek, — při nedostatku pytlů žalobcových; o podmíněné koupi pytlů samých nemůže býti řeči, protože pytle samy o sobě nebyly koupeny. Průhledný pokus žalobcův, aby náhradu za přeplatek účtu si zjednal v pytlech, které dodati žalovaná mimo sodu již dodanou povinna není, nelze proto pokládati zákonně odůvodněným.

Čís. 674.

Kdo platil bankovkou, opatřenou padělaným kolkem, není příjemci povinen náhradou, dal-li tento bankovku dále, aniž stihla ho z toho povinnost, odškodniti dalšího příjemce. ,

(Rozh. ze dne 21. září 1920, Rv I 384/20.)